

have fundet deres Plads i de Anmærkninger, der ledsage Lovforslaget. Jeg skal ogsaa indrømme, at det andet høje Ting ved sin Behandling af Loven har været meget maadeholden i at foretage Ændringer, saa det tør nok siges, at Lovforslaget i sin Helhed uden at gaa særlig vidt vil vise sig at være en Forbedring i Forhold til den i dette Øjeblik gældende Lov. Jeg skal ogsaa indrømme, at den Bestemmelse, der er indsat i Lovforslaget, om, at den skal underkastes Revision inden Udgangen af Aaret 1911, taler til Lovforslagets Fordel, da det saa indenfor en nogenlunde kort Tidsfrist vil være muligt at komme til en Revision. Men jeg tror endnu, at Lovforslaget paa det Hovedpunkt, jeg har tilladt mig at nævne, den tilladte Kørehastighed, kunde trænge til Forbedring, ligesom nogle Rettelser med Hensyn til Bødestemmelserne og maaske nogle Tilføjelser med Hensyn til de Foranstaltninger, der skulle træffes for at faa fat i de paagældende, vare Ting, det nok var værd at tage under nærmere Overvejelse. Men er det dette Tings Flertals Mening at føre Lovforslaget igennem, som det foreligger, er der neppe noget derved at gøre.

Jeg kunde ogsaa ønske — det vil jeg dog tilføje —, at der skelnedes noget mere mellem, hvad man kalder Nyttekørsel og Lystkørsel, end det er gjort i Lovforslaget. Ved Nyttekørsel vil man neppe eller kun yderst sjældent gøre sig skyldig i saadanne Overdrivelser som dem, man tillader sig ved Lystkørsel. Men disse Overdrivelser mener jeg rigtignok, der bør tages haardt fat paa, og Grænserne bør drages betydelig snævrere, end Lovforslaget gør det, hvis Befolkningen i de Dele af Landet, der ere plagede af de saakaldte Automobiles, skal kunne føle sig nogenlunde beroliget. Vi, som kende Forholdene i de Amter, der grænse til København, vide, at Landboerne om Søndagen ikke køre ud paa Landevejene, uden det er en absolut Nødvendighed, de holde sig hjemme, fordi de ikke ville risikere at komme i Konflikt med Automobiles under disses vanvittige Kørsel omkring paa Vejene. Det er dog for galt, at Forholdene skulle være saaledes.

Vi skulle ikke lade os skræmme af Udsigten til at blive behandlet, som f. Eks. det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) blev behandlet i Aviserne her i Byen, da dette Lovforslag forelaa for nogle Aar siden, thi jeg tror, at i den Henseende er Stemningen ved at

vende. Vi have set, at man nu i Frankrig dekretterer ret skarpe Bestemmelser for Automobilkørselen, og vi se ogsaa, at der i Aviser her i Byen, f. Eks. i „Berlingske Tidende“, gentagne Gange har staaet Artikler, der tilraadede en skarpere Optræden mod Automobilismen, som den kaldes, end den, der for Tiden er mulig, uden at dette i nogen væsentlig Grad er blevet modsagt. Det turde derfor være, at Stemningen har vendt sig i fornuftig Retning og ikke til Fordel for Automobilesisterne, men derimod til Fordel for skikkelige Mennesker, der dog gerne skulde have Lov til at være her i Landet.

Poul Christensen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger om denne Sag, thi jeg opfatter den Omstændighed, at Lovforslaget er kommet paa dette Tidspunkt af Samlingen, saaledes, at det vil være ret unyttigt at forlange, at det skal underkastes en Udvalgsbehandling. Jeg beklager det, fordi jeg tror, der kunde være Grund til at give det en ret indgaaende Udvalgsbehandling.

Jeg deler ikke den Beklagelse, som udtaltes af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, over, at Minimumsbøderne ere forhøjede. Hidtil have disse Bøder været latterligt smaa, og det er sikkert noget, de allerfleste vide, at de, som have Raad til at holde disse dyre Luksuskøretøjer og jage omkring paa Landevejene med dem, aldeles ikke have regnet med de Bødestraffe, de hidtil have været udsatte for og i enkelte Tilfælde have maattet erlægge. Det har desværre vist sig nødvendigt, hvis Lovgivningsmagten skulde lære disse Mennesker at køre mere fornuftigt og hensynsfuldt, at gaa til strengere Straffe end de oprindelig bestemte. Jeg har ikke noget imod, at der paa visse Punkter tages Hensyn til Ønsker fra København og Omegn, saaledes som det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) henstillede.

Ogsaa jeg tror, at Bilismen kan drives som Nyttekørsel, navnlig til Varetransport, og at der derfor maaske kunde være Grund til at stille København og nærmeste Omegn paa en særegen Maade, men med Hensyn til Landet har jeg efter de indhøstede Erfaringer ikke det samme Syn nu som forrige Gang, vi havde dette Emne til Behandling. Den Gang hørte jeg til dem, som troede paa, at disse Køretøjer vilde i nogen Grad kunne gøre Nytte. Det blev sagt fra alle Sider, at det var Fremtidens Køretøj, og jeg delte denne Betragtning, som noget grundede sig paa de Henven-